

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, την έννοια ότι μια σύμβαση δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς την καταχρηστική ρήτρα όταν η εναπομένουσα σύμβαση είναι αδικαιολόγητα επαχθής για τον επαγγελματία;
- 2) Εάν δεν επιτρέπεται η διατήρηση σε ισχύ της αδικαιολόγητα επαχθούς για τον καταναλωτή σύμβασης, μπορεί το εθνικό δικαστήριο να διασώσει τη σύμβαση, προστατεύοντας τον καταναλωτή, εφαρμόζοντας διάταξη ενδοτικού δικαίου ή πρέπει να συμπληρώσει τη σύμβαση με ρήτρα ελάχιστης αποδοχής από τον επαγγελματία;
- 3) Εάν ρήτρα πρόωρης λύσεως κηρυχθεί ανίσχυρη ως καταχρηστική, μπορεί να διατηρηθεί σε ισχύ η εναπομένουσα σύμβαση, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13;
- 4) Μπορεί ο καταναλωτής να παραιτηθεί, ενώπιον του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της διαδικασίας, από το καθεστώς προστασίας που θεσπίζει η οδηγία 93/13;
- 5) Συνάδει προς την αρχή της αποτελεσματικότητας της οδηγίας 93/13 και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁽²⁾ εθνική δικονομική διάταξη η οποία εξαρτά ουσιαστικά δικαιώματα ή πλεονεκτήματα του καταναλωτή από την υπαγωγή του σε ιδιαίτερα ταχεία διαδικασία εκτελέσεως και δεν αναγνωρίζει τα εν λόγω δικαιώματα ή πλεονεκτήματα στο πλαίσιο άλλων διαδικασιών;

⁽¹⁾ ΕΕ 1993, L 95, σ. 29.

⁽²⁾ ΕΕ 2000, C 364, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Alicante, Sección octava (Ισπανία) στις 15 Φεβρουαρίου 2016 — The Irish Dairy Board Co-operative Limited κατά Tindale & Stanton Ltd España, S.L.

(Υπόθεση C-93/16)

(2016/C 156/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Alicante, Sección octava

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: The Irish Dairy Board Co-operative Limited

Εφεσίβλητη: Tindale & Stanton Ltd España, SL

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα⁽¹⁾, στο μέτρο που απαιτεί να υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως προκειμένου να μπορεί ο δικαιούχος κοινοτικού σήματος, στις περιπτώσεις που προβλέπει το εν λόγω άρθρο, να απαγορεύει σε τρίτον να χρησιμοποιεί κάποιο σημείο στις [σελ. 14 του πρωτοτύπου] συναλλαγές χωρίς τη συγκατάθεσή του, την έννοια ότι αποκλείεται ο κίνδυνος συγχύσεως όταν προγενέστερο κοινοτικό σήμα συνυπήρξε αρμονικά, συνεπεία ανοχής του δικαιούχου, επί χρόνια σε δύο κράτη μέλη της Ένωσης με παρόμοια εθνικά σήματα, κατά τρόπο ώστε η απουσία κινδύνου συγχύσεως σε αυτά τα δύο κράτη να επεκτείνεται σε άλλα κράτη μέλη, ή και στο σύνολο της Ένωσης, δεδομένου του ενιαίου χαρακτήρα του κοινοτικού σήματος;
- 2) Στην περίπτωση της προηγούμενης παραγράφου, μπορούν για την αξιολόγηση του κινδύνου συγχύσεως να ληφθούν υπόψη γεωγραφικά, δημογραφικά, οικονομικά ή άλλου είδους χαρακτηριστικά των κρατών στα οποία διαπιστώνεται η συνύπαρξη, ώστε να γίνει δεκτό ότι η απουσία κινδύνου συγχύσεως στα εν λόγω κράτη δύναται να επεκταθεί σε τρίτο κράτος, ή και στο σύνολο της Ένωσης;

- 3) Όσον αφορά την περίπτωση της παραγράφου 1, στοιχείο γ', του άρθρου 9 του ανωτέρω κανονισμού, έχει η διάταξη αυτή την έννοια ότι, σε περίπτωση που το προγενέστερο σήμα συνυπήρξε με το επίμαχο σημείο επί ορισμένο αριθμό ετών σε δύο κράτη μέλη της Ένωσης χωρίς αντιρρήσεις του δικαιούχου του προγενέστερου σήματος, η ανοχή αυτή του δικαιούχου ως προς τη χρήση του μεταγενέστερου σήματος συγκεκριμένα στα δύο αυτά κράτη μπορεί να επεκταθεί στο υπόλοιπο έδαφος της Ένωσης, προκειμένου να διαπιστωθεί η συνδρομή νόμιμης αιτίας στο πρόσωπο του τρίτου που χρησιμοποιεί μεταγενέστερο σήμα, λόγω του ενιαίου χαρακτήρα του κοινοτικού σήματος;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα, ΕΕ L 78, σ. 1

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona (Ισπανία)
στις 17 Φεβρουαρίου 2016 — José María Pérez Retamero κατά TNT Express Worldwide S.L.,
Transportes Saripod S.L. και Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)**

(Υπόθεση C-97/16)

(2016/C 156/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: José María Pérez Retamero

Καθών: TNT Express Worldwide S.L., Transportes Saripod S.L. και Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει ο ορισμός του «μετακινούμενου εργαζόμενου», ο οποίος περιλαμβάνεται στο άρθρο 3, στοιχείο δ', της οδηγίας 2002/15/ΕΚ (¹), την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτόν κανόνα του εθνικού δικαίου όπως το άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο g, του Estatuto de los Trabajadores, ο οποίος ορίζει ότι δεν μπορούν να θεωρούνται «μετακινούμενοι εργαζόμενοι» «πρόσωπα τα οποία εκτελούν μεταφορές βάσει διοικητικών αδειών των οποίων είναι δικαιούχοι, [...], με οχήματα [...] τα οποία τους ανήκουν ή επί των οποίων έχουν άμεση εξουσία διαθέσεως [...]»;
- 2) Έχει το άρθρο 3, στοιχείο ε', δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας («Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας οι οδηγοί που δεν ανταποκρίνονται στα εν λόγω κριτήρια υπόκεινται στις ίδιες υποχρεώσεις και απολαύουν των ιδίων δικαιωμάτων με εκείνα που προβλέπονται για τους μετακινούμενους εργαζόμενους από την παρούσα οδηγία») την έννοια ότι, εάν δεν πληρούνται κάποιο από τα κριτήρια που θεσπίζονται ώστε να θεωρείται ένα πρόσωπο «αυτοαπασχολούμενος οδηγός», το εν λόγω πρόσωπο πρέπει να θεωρείται «μετακινούμενος εργαζόμενος»;

(¹) Οδηγία 2002/15/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, για την οργάνωση του χρόνου εργασίας των εκτελούντων κινητές δραστηριότητες οδικών μεταφορών, ΕΕ L 80, σ. 35.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις
24 Φεβρουαρίου 2016 — Openbaar Ministerie κατά Pawel Dworzecki**

(Υπόθεση C-108/16)

(2016/C 156/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Amsterdam